

श्री गणेशाय नमः ॥ बाहू द्वौ च मृगालास्त्यक्तमत्यं वा वरायली
 त्याज्यं शैली तीर्थं शिला चनेत्रसफरी धमिल्ल शैवालकम् ॥
 कान्तायाः सतनचक्र बाकपुगलं कन्दर्पवा नानले दं धाना
 वगाह नपविधिनानम्यस्यो निर्मितम् १॥ आयाता
 पाणिनीयदिपु नर्त्ती प्रातस्वप्रभुः प्राणाया नुविभाव ॥ १ ॥
 यदिपु नर्त्तन्मग्रहं प्रार्थये व्याधः को किल बन्धने विधु
 धनैश्च नाहर्षेहः कल्पयेत् स ननेत्र दीधितिनिघं प्राशो
 नैव नमः ॥ २ ॥ ३ दीवने रालपलं वरुव ननु जेन कुन्दे न

मर

यशोहेमावहिसिखकाजेऽयसनसमपवे
तेशीतयस्मिः॥॥॥ तव नुखं के लेंकं विंज्ययाहुस्त
जयशतितव नुखेतुं चेत्तु विन्वविहाय॥६॥ कस्तुनी
यययत्रभंगनि कजोभृष्टात्तगाराऽस्थितं नोत्पुसंखि
अनुजेसजतटेधौतः जनेत्राजनेन॥॥॥ जागो नस्वलि
सत्तवाधनपुटे तन्मूलसंबद्धते किं नुष्टं सिगजे नृम
तगजने किन्वाशिशुते पतिः॥७॥ नोउच्छास्मिपि
पिप्रियसखिसुपौ जवा सुन्दनोवृद्धो नैव जवालयकः

॥२॥

दन्तमधं देवपदवेनाम्भुजानि चम्पकदले स्सविधा प
 ध्याताका नैक यं घटितवानुपलेन चेतः ॥३॥ एको हिरण्य
 मनेव यो न त्विनीदलस्योदयः कनेति चतुर्गवलाधिपत्यम् ॥
 केनां कप्रियमतिमवदूतानां बिन्दे जा नो मि नो न पतन वि
 तपुग्ममेतत् ॥४॥ ये ये स्यन्त न मेव कमेव कमेव पश्यन्ति
 तां किंचित्ते सर्वे सहसा भवन्ति कवयः प्रख्यात नूमी भु
 वः ॥ ५ ॥ जनेत्रस्य जनेत्रस्य जनेत्रस्य जनेत्रस्य जनेत्रस्य
 जनेत्रस्य जनेत्रस्य जनेत्रस्य जनेत्रस्य जनेत्रस्य ॥ ॥

कं शाठ श्लाघ्यतः सुपडू निचपैः श्लाघ्योऽतिदाहं जलोपत्त
 जाकुचपाश्वर्वा नादुलति काहि शोऽस्म्यौला सुखं लब्धं कुम्भवन
 क्षपं जहि सुखं दुःखैर्विना लभ्यते ॥ १० ॥ किं किं सां स तु जे
 त्यनु च्छिन्नत्वा निर्वृज्जल जाले वस्त्रा ज्ञा शाठ मुच्यमु
 च्छापयेः किं धूर्त निर्वृज्जल सेरि वस्त्रा ह ज्ञा वनात्रि ज्ञा
 यत पाता मेव पाहिं पिपा निर्वृज्जल सेरि तपुष्य दाने ज्ञा
 कजे काष्य दानां यतिः ॥ ११ ॥ वानि ज्ञे जगत्संमग्न ह्य
 तिर्वा भो पि न शूयते प्रातः स ज्ञा न ज्ञा प्रसूत तन पा ज्ञा
 मातृ जे हं गताः चाला हं ज्ञा यो वल निशि के यं स्यात्

३

3

३

कृशतनुर्व्याधीनमूर्खः शठः ॥ मां हृदयान्नवयोवर्ज
 शशिशुभिर्विकन्द्यवानौ हतो मुक्तौ देत्यगुनुः प्रिये
 रापुत्रतः पश्चाद्भूतो बिरूतः ॥ ८ ॥ समाप्राप्ते काले क
 मपि च काले न बहूना कथाभिर्देशानां सखि यत्तु न्य
 मेर्दं गतवति ॥ ततो जावह्रीलोकलतुपितास्मि प्रि
 यतमे सपत्नीवप्राचीदिगीप्रमभवेत्तावदनुता ॥ ९ ॥
 श्याम्यं नीयसका यः ताऽनशतं श्याम्यः प्रचरातातपः

८

व्यमेकाकिनीत्यायं संप्रतिवर्तते प्रथिक्ते स्थानान्नयंगम्य
 ताम् ॥ १५ ॥ यामिन्त्येवावहलजलयेद्वर्द्धभीमांधका नानि
 द्रोयातो नमपतिरसौक्लेशितः कर्म्मदुःखी बालाचातंम
 नसिजभयात्प्राप्नुगाठप्रकपाग्रामश्चोत्रेन प्रमुपहतः य
 न्यनिद्रां जहिहि ॥ १३ ॥ इयं व्याधापते बालाभूतस्थाः कार्म्म
 कायते ॥ कटाक्षाश्च सनायं नो मनो मे ह विरापते ॥ १४ ॥
 कौभ्रातश्च तिस्रो सिवै च कर्त्तुं किं तदु जाशान्ते प्रकिन्ते न
 तिसरे जहे प्रियतमा सर्वं तादं हं निया ॥ व्यातश्चैत्युचके

शयते॥ काले तव पुत्राभ्यो जै ह्युमिन्दो वयं ह्यम॥ २२॥ हे मे
 हि शिखरमसि योत्रिकयस्य भाष्ये शतं न वा यय सखि पतिं दु
 र्धितं नै म॥ जालां न त्रे राक्षस वा स गृहं प्रविश्य शोरी तं द
 शालि किं कुल धर्म्म सखः॥ २३॥ तत्पथो धनं पुत्रं पतिं तं नै श
 खि दै च थावत सि किं ह त्रि राय ता न्ति॥ स्तौ विवेक न
 जत ता पकायी श्रुत्पुनतः प्रपततीति किमत्र चित्र म्
 मूनी तिलकं वा ले भावे ना कुतुभा कुतु॥ सा प्रशशोक
 माह्वे ध्यति ते सुख म्॥ २४॥ इति श्री हनुमत्कृतं

न तिलकं स मापुं
 स म्भत् १२७
 ५
 २४

...शिष्यां वलीया सा बाधते किमिह चंदन ... चंचिने
...मत्तुं मेवानपचनो परिपंकये प्रसापा प्रवेवलेन ... न सौ न
...पशा न्वै ॥१८॥ तासा मेवस्तन पुत्र ... न गानु वा त्याजु रा
...शा त्यागः परम कतिभिः कृष्ण सात्रै न का वि ॥ तासा मेवस्त
...गता जिता दन्ते न स्तानि मताः मूर्खः प्रायः परि भव विधौ ना
...मि ता न्त नो ति ॥१९॥ अपूर्वो दृश्यते न ज्ञेः कानि न्यास्त न
...मराउले दूनतः संदहे द्वा न हदि त्रज्जत सु शीतलः ॥२०॥ कथ
...मेतत्कुचं दं प्राते तंत व सु न्द रि ॥ प्र स्या धः ख त्प ते मू ढ प ते
...जा जि न प्रो षि च ॥२१॥ कु सु ते कु सु जो त्य तिः शू य ते न च द